

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312201370
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8312201370.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Štefaničova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, proti žalovanému F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, právne zast. JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, Námestie slobody 25, Humenné, bude o zaplatenie 2.908,55 eur s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 17C78/2012 - 191 zo dňa 24.08.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca má n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.908,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.908,55 eur od 03.02.2012 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalším výrokom vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 4 ods. 1, 2 a § 12 ods. 2 písm. a) a ods. 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ďalej ustanovením § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade žalobca preukázal, že z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bolo žalobcom za žalovaného vyplatené z poistnej udalosti Sociálnej poisťovni plnenie vo výške 2.908,55 eur, a to za dávky poskytnuté z nemocenského poistenia formou nemocenského. Žalobca v rámci plnenia si povinnosti z poistnej zmluvy uhradil Sociálnej poisťovni túto sumu a v zmysle hore citovaného ustanovenia zák.č. 381/2001 Z.z. má právo tento nárok ako regres vymáhať od toho, za ktorého vyplatil škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v danom prípade od žalovaného, ktorý spôsobil škodu motorovým vozidlom, ktoré viedol pod vplyvom návykovej látky. V danom prípade uplatnil žalobca voči žalovanému nárok na náhradu sumy vo výške 2.908,55 eur, ktorá predstavuje 100% z poskytnutého plnenia, nakoľko žalovaný spôsobil škodu tak, že hrubo porušil svoje povinnosti, keďže dopravnú nehodu spôsobil pod vplyvom alkoholu. Keďže žalobca zároveň preukázal, že poskytol plnenie za žalovaného, preto súd žalobe do výšky istiny v celom rozsahu vyhovel.

4. Regresné právo poisťovateľa podlieha premlčaniu v trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa vyplatenia poistného plnenia, a to v súlade s ust. § 12 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Poistné plnenie

bolo vyplatené dňa 09.10.2009 a žaloba bola na súde podaná dňa 03.02.2012. S poukazom na trojročnú premlčaciu dobu, námietka premlčania vznesená žalovaným nebola dôvodná.

5. Postihové právo poisťovateľa proti poisťníkovi na náhradu toho čo za neho vyplatil alebo jej časti, nie je právom na náhradu škody, ale ide o osobitný nárok poisťovateľa vyplývajúci z poistného vzťahu založeného poistnou zmluvou. Z uvedeného dôvodu nie je súd oprávnený použiť moderačne oprávnenie podľa § 450 Občianskeho zákonníka. Je iba na úvahe poisťovateľa v akej výške uplatní postih proti poisťníkovi. V danom prípade bol uplatnený regresný nárok v celom rozsahu, a to pre závažné porušenie povinnosti žalovaným, pretože viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

6. Napriek tomu, že súd nie je oprávnený v tomto konaní použiť ust. § 450 Občianskeho zákonníka, nejavi sa súdu tento regres, teda to čo požaduje žalobca od žalovaného za neprimeraný, a to s poukazom na vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 2To/33/09 konštatoval, že porušenie povinností žalovaným je potrebné kvalifikovať ako porušenie dôležitých povinností, pretože v dôsledku tohto porušenia došlo k ohrozeniu života a zdravia. Obvinený (žalovaný) viedol motorové vozidlo v stave mierneho stupňa opilsti. Tento stav je častou príčinou vzniku dopravných nehôd, ktoré majú za následok vznik ťažkých zranení ako to bolo aj v uvedenej trestnej veci. Zároveň žalovaného označil ako nedisciplinovaného vodiča.

7. Pokiaľ žalovaný namietal mieru spoluzavinenia poškodeného, napriek tomu ako už bolo vyššie uvedené, že súd nie je oprávnený znížiť výšku žalovanej sumy, pretože nie je predmetom konania v danom prípade náhrada škody ale osobitný nárok poisťovne (regresný) na náhradu plnenia, ktoré vyplatila poškodenému. Súd prvej inštancie uviedol, že v trestnom konaní nebolo konštatované spoluzavinenie poškodeného, práve naopak z rozsudku sp. zn. 4T/87/2008 vyplýva, že motocyklista ani v prípade dobrého technického stavu svojho motocykla zrážke už nemohol zabrániť, čo mal súd potvrdené nielen znaleckým posudkom z odboru cestnej dopravy, ale i výpoveďou samotného poškodeného.

8. Nie je súdu zrejmé, čo myslel žalovaný pod spoluzavinením poškodeného (žalovaný uvádza žalobcu), pretože na nariadené pojednávania sa napriek tomu, že v odvolaní proti rozsudku zo dňa 22.02.2013 namietal, že nikdy nebol vypočutý a nemal možnosť osobne sa k predmetu sporu vyjadriť, sa ani raz nedostavil, a ani v písomnom vyjadrení nevysvetlil, akú skutočnosť považuje za spoluzavinenie. Preto súd vychádzal z trestného rozsudku tunajšieho súdu a predpokladal že žalovaný považoval za spoluzavinenie technický stav motocykla.

9. Pretože žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania, ktorý je v súlade s ustanovením §517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

10. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania odo dňa doručenia žaloby na súd, preto mu súd priznal úrok z omeškania od tohto momentu. Pričom žalobca si mohol uplatňovať úrok z omeškania aj skôr, pretože preukázateľne vyzýval žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy výzvou zo dňa 06.12.2011 (č.l. 5) a to v lehote 10 dní od doručenia výzvy, a už nezaplatením na základe tejto výzvy sa žalovaný dostal do omeškania. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný a preto mu súd prvej inštancie priznal právo na náhradu trov konania.

11. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný a to v celom rozsahu z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) CSP, pretože súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatoval, že žalovaný od začiatku nesúhlasil s nárokom žalobcu a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Taktiež vzniesol námietku premlčania, ktorou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Žalovaný naďalej trvá na spoluzavinení žalobcu a na aplikácii § 441 Občianskeho zákonníka a § 450 Občianskeho zákonníka, preto navrhuje aby odvolací súd rozsudok zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodnutie, resp. aby žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal

žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % pred súdom prvej inštancie aj trovy odvolacieho konania.

12. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Plne sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením s tým, že súd prvej inštancie sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými relevantnými okolnosťami prípadu a správne a vyčerpávajúco reflektoval na všetky námietky žalovaného prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné a účelové, najviac tvrdenia žalovaného o tom, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal žalovaným vznesenou námietkou premlčania, sú zrejmou fabuláciou žalovaného. Súd prvej inštancie na strane 4 odôvodnenia rozhodnutia v ods. 13 a 14 sa vyjadril aj k vznesenej námietke premlčania, pričom správne konštatoval, že nárok žalobcu nebol vzhľadom na trojročnú premlčaciu dobu premlčaný. Vyčerpávajúco sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s argumentom žalovaného o aplikácii § 441 a 450 Občianskeho zákonníka, a to konkrétne k použitiu moderačného práva v ods. 15 a 16 odôvodnenia a k aplikácii údajného spoluzavinenia poškodeného v ods. 17 a 18. Vo vzťahu k nemožnosti prístupíť k moderačnému právu poukázal žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co34/2015 zo dňa 19.08.2015, vrátane judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozhodnutie sp.zn. 3Cdo326/2009 uverejnené v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu pod č. R30/2014. Vo vzťahu k údajnému spoluzavineniu poškodeného súd prvej inštancie správne konštatoval, že žiadne takéto spoluzavinenie v predmetnom súdnom konaní nebolo preukázané. V konaní bol v plnom rozsahu preukázaný právny aj skutkový základ nároku, teda, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky - alkoholu a taktiež žalobca ako poisťovateľ uhradil v prospech Sociálnej poisťovne sumu 2.908,55 eur z predmetnej škodovej udalosti spôsobenej žalovaným. Žalovaný pri tom v konaní nepredukoval žiaden dôkaz, ktorý by uvedené vyvrátil. Žalobca považuje odvolanie žalovaného za účelové v snahe oddialiť výsledok sporu čo preukazuje aj dlhodobá pasivita žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý sa nedostavil osobne ani na jedno z mnohým vytyčených pojednávaní a len lakonicky sa písomne vyjadroval v konaní opakujúc tie isté námietky, preto žalobca navrhol odvolaciemu súdu aby rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

13. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, nesúhlasil s vyjadreniami žalobcu a zotrval v svojich vyjadreniach, ktoré prezentoval v samotnom konaní ako aj vyjadreniach uvedených v samotnom odvolaní proti rozsudku. Je presvedčený, že v tomto konaní je potrebné pripojiť k spisu trestný spis Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4P87/2008, v ktorom sa nachádzajú dôkazy preukazujúce tvrdenia označené žalovaným, a tieto dôkazy je potrebné vykonať. Preto navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť alebo vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové prejednanie.

14. Vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu bolo znova zaslané na vyjadrenie žalobcovi. Ďalšie vyjadrenie zo strany žalobcu odvolaciemu súdu predložené nebolo.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a násl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 21.06.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v rozsahu podaného odvolania a po oboznámení sa s dôvodmi odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol na základe správne zisteného skutkového stavu, na ktorý aplikoval správne právne ustanovenia. Zároveň svoje rozhodnutie presvedčivo a jednoznačne odôvodnil, pričom sa vysporiadal s námietkami žalovaného, ktoré vniesol v priebehu konania. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že v odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nie len vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

17. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobe vyhovel. V tomto smere je rozhodnutie súdu prvej inštancie zákonné a vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, konštatuje správnosť tohto rozhodnutia podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP a len na zdôvodnenie správnosti rozhodnutia ako aj k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

18. Podľa ust. § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; poisťovateľ má proti poistenému, ktorý nie je poistníkom, nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

19. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/87/2008 bol žalovaný uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví, trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorých sa dopustil tým, že dňa 09.05.2008 pod vplyvom alkoholu zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia inej osoby. Týmto rozsudkom bol žalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na dva roky. Zároveň žalovanému bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 2 roky a uložená povinnosť nahraďiť poškodenému škodu v sume 3.142,85 eur. So zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený odkázaný na občianske-súdne konanie. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/33/2009 bol zrušený napadnutý rozsudok vo výroku o treste a výroku o náhrade škody a žalovaný bol povinný nahraďiť poškodenému škodu vo výške 6.089,27 eur, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený opätovne odkázaný na občianske-súdne konanie.

20. Zo spisu poistnej udalosti vyplýva, že majiteľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda a žalobca uzavrel poistnú zmluvu č. 6533008125 - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, so začiatkom poistnej zmluvy 02.10.2006. Dňa 09.05.2008 žalovaný zapríčinil týmto motorovým vozidlom dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia druhej osoby, ktorá utrpela zranenia s dobou práceneschopnosti od 10.05.2008 do 13.01.2009. Nemocenské dávky počas doby práceneschopnosti vyplatila poškodenému Sociálna poisťovňa z nemocenského poistenia. Za poskytnuté nemocenské dávky, Sociálna poisťovňa, pobočka Humenné uplatnila náhradu poskytnutého plnenia u žalobcu z povinného zmluvného poistenia, pričom výšku škody podľa výzvy na úhradu vyčíslila sumou 2.908,55 eur.

21. Žalobca z poistnej zmluvy poukázal dňa 09.10.2009 poistné plnenie Sociálnej poisťovni vo výške 2908,55 eur, ktoré je predmetom konania. Listom zo dňa 06.12.2011 žalobca vyzval žalovaného na úhradu regresnej pohľadávky vo výške 2.908,55 eur. Uvedená dlžná suma uhradená nebola.

22. Podľa ust. § 12 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia.

23. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že regresné právo poisťovateľa podlieha premlčaniu v trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa vyplatenia poistného plnenia, a to v súlade s ust. § 12 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Poistné plnenie bolo vyplatené dňa 09.10.2009 a žaloba bola na súde podaná dňa 03.02.2012. S poukazom na trojročnú premlčaciu dobu, námietka premlčania vznesená žalovaným nebola dôvodná. Súd prvej inštancie sa s námietkou premlčania zaoberal v bode 14 rozsudku, preto odvolacia námietka žalovaného, že otázkou premlčania sa súd prvej inštancie nezaoberal nie je dôvodná.

24. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal otázkou použitia moderačného práva podľa ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka. Záver súdu prvej inštancie, že je iba na úvahe poisťovateľa v akej výške uplatní postih proti poistníkovi je vecne správny. Preto ani táto odvolacie námietka nie je dôvodná. Uvedeným sa súd prvej inštancie zaoberal v bode 15 a 16 odôvodnenia rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu v dostatočnom rozsahu zrozumiteľne a jeho záver zodpovedá pravidlám formálnej logiky. Správny je záver súdu prvej inštancie tak, ako to uviedol v bode 17 a 18 rozsudku aj čo sa týka spoluzavinenia poškodeného. Skutočne s rozsudku, z ktorého závermi o vine a treste je súd viazaný, nebolo konštatované spoluzavinenie poškodeného. Z rozsudku vyplýva, že motocyklista ani v prípade

dobrého technického stavu svojho motocykla zrážke už nemohol zabrániť čo mal súd potvrdené nie len znaleckým posudkom z odboru cestnej dopravy ale aj výpoveďou samotného poškodeného.

25. V odvolaní žalovaný nenamieta pripojenie trestného spisu Okresného súdu Humenné spis. zn. 4T87/2008, v ktorom by sa mali nachádzať dôkazy preukazujúce označené tvrdenia žalovaného. Uvedené uvádza žalovaný až v svojom vyjadrení zo dňa 21.02.2018. Pre úplnosť aj k tomuto konštatovaniu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 24.08.2017 oboznámil rozsudok Okresného súdu Humenné spis. zn. 4T87/2008 zo dňa 16.02.2009 z č. listu 198 a zároveň rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To33/2009 zo dňa 02.07.2009 a to prečítaním. K tomu, že žalovaný navrhol vykonať dokazovanie oboznámením sa aj s trestným spisom sp. zn. 4T/87/2008 súd prvej inštancie na č. listu 178 v zápisnici z pojednávania konštatoval, že vzhľadom na neprítomnosť žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý navrhol aby súd skúmal spoluzavinenie poškodeného, a že v spise sa majú nachádzať dôkazy preukazujúce nim označené tvrdenia a skutočnosti, žalovaný neuviedol, aké tvrdenia a skutočnosti má na mysli a neoznámil čo konkrétne žiada oboznámiť zo spisu 4T/87/2007. Preto súd prvej inštancie oboznámi iba rozsudky súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu. Odvolací súd k tomu znova uvádza, že vzhľadom na to, že žalovaný nenamieta v odvolaní odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu neoboznámene celého spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T87/2008 považuje odvolací súd závery tak, ako ich vyjadril súd prvej inštancie v zápisnici z pojednávania zo dňa 24.08.2017 k tejto otázke za dostatočné.

26. Súd prvej inštancie rozhodol správne i o úroku z omeškania, i od nároku na náhradu trov konania. Konkrétne námietky zo strany žalovaného voči týmto výrokom v odvolaní uvedené neboli. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil a tým bolo aj naplnené právo žalovaného na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia, ich obsahové náplne zakladajú v súhrne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s osvojením si odôvodnenia podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. V konaní úspešnému žalobcovi priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania žalobcu vo vzťahu k žalovanému rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.